

Inhoud

Helikopterpiloot	10
Dirigent	16
Dierentemmer	22
Kapper	28
Trouwmeneer	34
Kok	40
Hulpjuf	46
Danser	52
Fotograaf	58
Koning	64

Helikopterpiloot

‘Had je een fijne dag, Sem?’ vraagt papa. Sem ligt in bed en papa zit naast hem, met zijn billen net op het randje.

Sem knikt. Zijn ogen vallen bijna dicht.

‘Mag ik een zoen?’

Vooruit, omdat papa het zo graag wil. De allerlaatste, morgen is Sem groot.

‘Welterusten dan maar.’

Het bed is heerlijk zacht, Sem slaapt al bijna. Maar nog niet helemaal. Naast hem hoort hij gepraat.

‘Kom je op mijn verjaardag?’ vraagt Beer.

‘Gezellig,’ antwoordt Pop.

‘Ja, leuk,’ zegt Vos.

‘Nee, niet jij. Pop mag komen.’

‘En ik dan?’ vraagt Vos.

‘Jij niet.’

Sem kijkt naar Vos. Hij hangt er losjes bij. Langzaam laat hij zich opzij vallen, met zijn rug op de grond. Zijn poten in de lucht.

Pop en Beer zien het niet. Pop kijkt heel lief en blij en gelukkig naar Beer.

‘Wat wil je voor je verjaardag hebben?’ vraagt ze.

Beer denkt even na. ‘Bellenblaas,’ zegt hij dan. ‘Waterballonnen, een fiets, een nijlpaard.’

‘Ha ha, een nijlpaard,’ lacht Pop. ‘Dat is een goeie, dat ga ik geven!’

‘Een rooie,’ zegt Beer.

Vos ligt op de grond. Waarom mag hij niet op Beers verjaardag komen? Is hij te groot, te klein, te stil, te stout, te aardig?

‘Dan krijg je van mij een vrachtauto,’ zegt hij zacht. ‘Met een aanhanger.’

Beer hoort het niet eens. Pop ook niet.

‘En dan gaan we bellenblazen,’ zegt Beer. ‘En snoephappen en pennetje-poepen.’

‘Leeeeeeuuuuk!’ zegt Pop.

Sem stapt uit bed. Hij pakt het laken, doet zijn armen wijd en zweeft door de kamer heen. ‘Vos, ga je mee!’ roept hij. ‘Ik ben de piloot, we gaan naar Afrika! En daarna naar overal!’

Vos springt overeind. ‘Mag ik mee?’ vraagt hij. ‘Echt? Echt, echt?’ De piloot knikt.

‘O,’ zeggen Pop en Beer tegelijkertijd. ‘Mogen we ook mee?’

‘Nee, jullie zijn al aan het pennetje-poepen,’ antwoordt de piloot.

‘Zoef, zoef, daar gaan we!’

Beneden, op de grond, ziet hij twee pietepeuterig kleine wezentjes. Een Pop en een Beer. Ze kijken hééééél zielig en eenzaam en verdrietig.

‘Wij gaan even een nijlpaard halen!’ roept de piloot en hij vliegt verder.

Ze zijn nog niet in Afrika of de piloot voelt iets raars in zijn buik. Dat gebeurt altijd als hij verdrietig wordt, of zijn vrienden mist, of iets stom vindt, of als hij iets niet snapt. Hij draait zich om, naar Vos. Die hangt zowat helemaal uit het vliegtuigraam.

'Wat doe je?' vraagt Sem.

'Zwaaien naar Pop en Beer.'

'Mmm,' zegt de piloot. 'Zullen we omkeren en iedereen ophalen?'

Vos knikt heel hard ja.

'Wie wil er mee?' roept de piloot omlaag.

Dat hoeft hij geen twee keer te zeggen. Pop en Beer zwaaien met hun armen in de lucht. 'Joehoe, wij!' roepen ze.

De piloot zet de landing in. Met een vaart stort hij zich op de grond.

Op de gang klinken voetstappen.

'In bed,' fluistert Sem.

Dat was op het nippertje. Sem en zijn vrienden liggen net op bed, als papa zich over hen heen buigt.

'Slaap je?' vraagt hij.

'Ja,' antwoordt Sem.

'Is het niet koud, zonder laken?'

Sem hoort het niet meer.

Hij slaapt al. Pop en Beer ook, met Vos tussen hen in. Onder een laken met een dekentje eroverheen.

Welterusten.